

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská 9, 120 00 Praha 2, rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Kitličkovou v právní věci žalobce Zdeňka V., xxx, IČO 41767390, zastoupeného JUDr. Pavlem Sedláčkem, advokátem se sídlem Dlouhá 16, 110 00 Praha 1, proti žalovanému CEDES Logistik s.r.o. se sídlem Truhlářská 1108/3, 110 00 Praha 1, IČO 26420619, zastoupenému Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem se sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9, o zaplacení částky 528.033,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 528.033,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně z částky 294.414,60 Kč od 1.1.2013 do zaplacení a s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 233.618,40 Kč od 31.1.2013 do zaplacení, to vše ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je dále povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 130.169,60 Kč k rukám zástupce žalobce ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši 26.400,- Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 18.2.2013, podanou soudu dne 20.2.2013 a doplněnou podáním ze dne 26.3.2013, se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 528.033,- Kč se zákonným úrokem z prodlení specifikovaným ve výroku I. tohoto rozsudku, představující dosud neuhrazenou cenu přeprav zboží, které žalobce, jehož hlavním předmětem podnikání je silniční nákladní doprava, provedl pro žalovaného podle Rámcové smlouvy o přepravě věci ze dne 30.6.2010 (dále jen „smlouva“).

Žalobce tvrdil, že na základě e-mailových a telefonických objednávek žalovaného vystavených v období od 27.9.2012 do 23.11.2012 realizoval přepravu zboží (převážně zdravotnických výrobků a prostředků společnosti B. Braun Medical s.r.o.) z místa nakládky, tj. ze skladu žalovaného v Modleticích zákazníkům žalovaného a poskytoval žalovanému služby s přepravou související. Žalovaný se naopak zavázal za toto plnění žalobci zaplatit sjednanou cenu. Přepravy byly žalobcem řádně provedeny, jejich cenu a cenu souvisejících služeb žalobce žalovanému účtoval fakturou č. 14812 ze dne 31.10.2012 ve výši 294.414,60 Kč se splatností dne 31.12.2012 (za přepravy provedené v době od 10.10.2012 do 30.10.2012), dále fakturou č. 15312 ze dne 30.11.2012 ve výši 233.618,40 Kč se splatností dne 30.1.2013 (za přepravy provedené v době od 5.10.2012 do 26.11.2012). Podrobná tvrzení o datu vystavení jednotlivých objednávek, místech nakládky a vykládky zboží a o datu provedení konkrétních objednaných přeprav žalobce uvedl v podání ze dne 26.3.2013 (dále jen „seznam přeprav“), na nějž soud pro stručnost odkazuje. Žalovaný však žalobci fakturované částky neuhradil ani poté, co byl k zaplacení vyzván dopisem právního zástupce žalobce ze dne 6.2.2013, v němž žalobce žalovanému poskytl i náhradní lhůtu ke splnění jeho závazku.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě žalobcem uplatněný nárok neuznal. Existenci rámcové smlouvy uzavřené mezi účastníky učinil sice nespornou, tvrdil však, že po hloubkové kontrole provedené v jeho společnosti zjistil, že žalobce přepravy pro žalovaného prováděl nevhodným způsobem, když nadhodnocoval počty ujetých kilometrů a časy účtované za distribuci zboží. Tímto způsobem postupovaly i jiné osoby (za účasti některých bývalých zaměstnanců žalovaného) a v této věci je vedeno trestní řízení. Částka, o kterou se žalobce takto obohatil na úkor žalovaného (resp. škoda, kterou takto způsobil) činila podle žalovaného 1.000.000,- Kč a dopisem právního zástupce žalovaného ze dne 11.1.2013 byla tato pohledávka žalovaného za žalobcem započtena jednostranně proti pohledávkám žalobce za žalovaným z titulu neuhrazené ceny přeprav. Později žalovaný upřesnil, že v období leden 2010 až srpen 2011 mu žalobce za provedené přepravy neoprávněně fakturoval částku 1.341.718,- Kč. Žalovaný toto své tvrzení opíral o znalecký posudek Ing. Zbyňka Vlasáka ze dne 14.11.2014, který si nechal zpracovat a v němž znalec přepočítal každou jednotlivou trasu z hlediska možného počtu ujetých kilometrů a z hlediska časové náročnosti předání jednotlivých zásilek jejich příjemcům. Podle žalovaného sám žalobce neoprávněnost fakturace při jednání s žalovaným dne 24.11.2011 – stejně jako někteří další dopravci - uznal a (ale jen za září a říjen 2011) vystavil žalovanému dobropis na částku 173.803,- Kč. Žalovaný k žalobě uvedl, že nebude – li shledána důvodnou jiná jeho obrana, činí v rámci procesní obrany eventuální kompenzační námitku, kterou vůči žalobci uplatňuje výše uvedenou pohledávku a navrhl, aby žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta.

Při provedeném dokazování listinami soud zjistil a má za prokázáno

- Rámcovou smlouvou o přepravě věci ze dne 30.6.2010 a její přílohy č. 2 účinné od 1.7.2010 do 31.12.2011, že se žalobce zavázal s účinností od 1.7.2010 na dobu neurčitou přepravovat na základě objednávek žalovaného zboží (zejména zdravotnické prostředky, léčivé přípravky, kosmetiku, hygienické a dezinfekční prostředky) z centrálního skladu žalovaného v Modleticích zákazníkům žalovaného za přepravné sjednané v příloze č.2, za podmínek podrobně ve smlouvě sjednaných (s ohledem na charakter přepravovaného zboží byla sjednána např. i povinnost dopravce účastnit se školení o správné distribuci léčivých přípravků nebo povinnost monitorování předepsaných teplot vzduchu v přepravních prostorách apod.)

- fakturou č. 14812 ze dne 31.10.2012 včetně příloh a fakturou č. 15312 ze dne 30.11.2012 včetně příloh, že žalobce žalovanému cenu přeprav specifikovaných v seznamu přeprav (a přílohách faktur) vyúčtoval částkou 294.414,60 Kč, splatnou dne 31.12.2012 a částkou 233.618,40 Kč, splatnou dne 30.1.2013
- dopisem ze dne 6.2.2013, že žalobce vyzval prostřednictvím svého právního zástupce žalovaného k úhradě faktury č. 14812 a č. 15312 v dodatečné lhůtě 7 dnů od doručení této předžalobní výzvy
- přílohami k fakturám č. 14812 a č. 15312, založených jako svazek na čl. 50 spisu, že uvedené přílohy obsahují e-mailové objednávky přeprav za období od 27.9.2012 do 23.11.2012 s ložními listinami s podrobnou specifikací přepravovaných zásilek, dat a hodin dodání a označením příjemců, odpovídající seznamu přeprav
- potvrzením společnosti B. Braun Medical s.r.o. ze dne 25.3.2015, dále potvrzením společnosti BAXTER CZECH spol. s r.o. ze dne 23.3.2015, potvrzením společnosti Jungheinrich (ČR) s.r.o. ze dne 18.3.2015, potvrzením společnosti Karl Heinz Dietrich Praha s.r.o. ze dne 20.3.2015, potvrzením společnosti KUK BOHEMIA spol. s r.o. ze dne 26.3.2015, potvrzením společnosti Novartis s.r.o. ze dne 10.3.2015, potvrzením společnosti THORSON CHEMICAL Praha s.r.o. ze dne 15.3.2015, dále potvrzením společnosti UNICHEM AGRO CZ s.r.o. ze dne 25.3.2015, potvrzením společnosti CONCORIDA LOGISTICS s.r.o. ze dne 30.3.2015, a potvrzením společnosti NEW REMYS s.r.o. ze dne 26.3.2015, že všechny uvedené společnosti na žádost žalobce potvrdily, že jim žalobce v říjnu až listopadu 2012 řádně od žalovaného přepravil zásilky zboží specifikované pro uvedené příjemce v ložních listech
- listinou nazvanou „Rozbor faktur dopravců“, že žalovaný provedl za období září a říjen 2011 porovnání ceny přeprav účtovaných žalobcem a ceny „bez km a hodin navíc“ s tím, že rozdíl činí celkem 173.803,- Kč
- opravným daňovým dokladem č.2 ze dne 5.12.2011, že žalobce vystavil žalovanému za říjen 2011 dobropis na částku 173.803,- bez DPH ke své faktuře č. 17411
- znaleckým posudkem č. 2019/119/2014 ze dne 14.11.2014, vypracovaným pro žalovaného Ing. Zbyňkem Vlasákem, že znalec vyčíslil rozdíl mezi fakturací dopravce Zdeňka V. a „skutečnými náklady na provoz vozidel“ na uvedených trasách v období leden 2010 až červen 2010 a červenec 2010 až srpen 2010 částkou 1,341.718,- Kč s tím, že počet km vykázaných žalobcem byl porovnán znalcem s možným počtem ujetých km na jednotlivých trasách pomocí počítačového programu RAAL Trans; časová náročnost pro předání zboží nebyla znalcem zkoumána (uvádí, že byla zjišťována pracovníky žalobce); posudek nemá všechny náležitosti podle § 127a o.s.ř.
- dohodou o narovnání uzavřenou mezi žalovaným a Liborem J. dne 21.5.2013, dohodou o náhradě škody uzavřenou mezi žalovaným a Tomášem K. dne 3.9.2012, dohodou o náhradě škody ze dne 3.9.2012 uzavřenou mezi žalovaným a Ladislavem K. a dohodou o náhradě škody uzavřenou dne 18.9.2012 mezi žalovaným a Petrem Z., že uvedené osoby jsou dlouhodobými obchodními partnery žalovaného, prováděli pro

něj přepravy v roce 2010 – 2011 a podle předmětných dohod uznali své dluhy vůči žalovanému z toho titulu, že neoprávněně navyšovali ceny provedených přeprav

- dopisem ze dne 11.1.2013, že žalovaný prostřednictvím svého zástupce s odkazem na svůj dopis ze dne 20.12.2012, kterým žalobce vyzval k náhradě škody, resp. vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1,000.000,- Kč, započtl tuto svou pohledávku za žalobcem proti pohledávkám žalobce za žalovaným, účtovaným fakturami č. 14813 (správně 14812) ze dne 31.10.2012 a č. 15312 ze dne 30.11.2012.

(Žalovaný v řízení dále navrhoval k prokázání existence své tvrzené pohledávky za žalobcem ve výši 1,341.718,- Kč také provedení důkazů všemi fakturami vystavenými žalobcem za období posuzované znalcem Ing. Vlasákem ve výše uvedeném znaleckém posudku (s příslušnými objednávkami, ložními listy a přepočty tras v programu RAAL Trans), kdy podle žalovaného žalobce neoprávněně navyšoval ceny provedených přeprav, dále výslech uvedeného znalce a výslech svědka Luboše A., bývalého zaměstnance žalovaného, který se měl vyjádřit ke spolupráci s žalobcem, soud však pro nadbytečnost již tyto důkazy neprovedl. Ze stejného důvodu nebyly provedeny ani výslechy svědků – zástupců společností, které byly příjemcem zboží přepravovaného žalobcem, podle návrhu žalobce.)

Na základě skutečností zjištěných dokazováním av neposlední řadě i na základě nesporných tvrzení účastníků (kteří se shodovali v tvrzeních o existenci a obsahu rámcové smlouvy, sjednaných cenách za přepravu i o vystavených objednávkách žalovaného a o fakturách žalobce) dospěl soud k tomuto základnímu závěru o skutkovém stavu věci: Rámcovou smlouvou ze dne 30.6.2010 se žalobce s účinností od 1.7.2010 zavázal provádět pro žalovaného přepravy zboží (převážně zdravotnického materiálu a léčivých přípravků) ze skladu žalovaného v Modleticích pro zákazníky žalovaného za podmínek podrobně ve smlouvě specifikovaných, a to na základě objednávek žalovaného za ceny uvedené v příloze č. 2 smlouvy. Podle objednávek vystavených žalovaným v době od 27.9.2012 do 23.11.2012 žalobce provedl přepravy specifikované v seznamu přeprav a jejich cenu účtoval fakturami č. 14812 ze dne 31.10.2012 a č. 15312 ze dne 30.11.2012 v celkové výši 528.033,- Kč, které žalovaný nezaplatil ani po předžalobní výzvě zástupce žalobce ze dne 6.2.2013. Řádné provedení předmětných přeprav v říjnu a listopadu 2012 potvrdila i většina příjemců zboží, sám žalovaný ve vztahu k nim neuplatnil reklamace. Dodatečně však provedl kontrolu fakturace žalobce i dalších svých obchodních partnerů, kteří pro žalovaného prováděli přepravu zboží, a dospěl k závěru, že někteří dopravci (včetně žalobce) dlouhodobě nadhodnocovali (za příspěví bývalých zaměstnanců žalovaného) počty ujetých km i doby potřebné k předání přepravovaného zboží příjemcům. Čtyři dopravci takové pohledávky žalovaného uznali, žalobce nikoli, byť za říjen 2011 vystavil žalovanému k jedné ze svých faktur bez uvedení konkrétního důvodu dobropis na částku 173.803,- Kč. U žalobce se podle žalovaného mělo jednat o neoprávněně fakturované částky za období od ledna 2010 do srpna 2011, žalovaný pohledávku za žalobcem z titulu takto vzniklé škody (resp. bezdůvodného obohacení) ve výši 1,000.000,- Kč započtl jednostranně dne 11.1.2013 proti pohledávkám žalobce z titulu neuhrazené ceny přeprav, tak jak byla účtována fakturami specifikovanými v žalobě. Později v průběhu řízení žalovaný výši pohledávky upřesnil na částku 1,341.718,- Kč v souladu s výpočty obsaženými v posudku znalce Ing. Vlasáka ze 14.11.2014, uvedený posudek však obsahuje pouze mechanické porovnání délky tras uvedených žalobcem u jednotlivých přeprav a „optimální“ délky tras určených programem RAAL Trans (bez přihlídnutí k momentální dopravní situaci, k počtu míst a požadovaným časům vykládek na jedné trase či podmínkám v místě předání zboží zákazníkům žalovaného apod.), dobu potřebnou k předání zboží na místě vykládky znalec sám nezkoumal a vycházel jen

z informací od žalovaného. Žalobce tvrzenou pohledávku žalovaného neuznal a namítal, že i kdyby existovala, zanikla již v důsledku prekluze.

Po právním posouzení zjištěného skutkového stavu soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Mezi účastníky byly za podmínek uvedených v rámcové smlouvě ze dne 30.6.2010 na základě jednotlivých objednávek žalovaného v období od 27.9.2012 do 23.11.2012 uzavírány smlouvy o přepravě podle § 610 a násl. z.č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen „obch. zák.“), podle kterých žalobce žalovanému v době od 5.10.2012 do 26.11.2012 plnil, tedy v souladu s dispozicemi uvedenými v objednávkách (včetně např. hodiny dodání zboží či konkrétních jmen osob, jimž má být zboží předáno) přepravoval zboží zákazníkům žalovaného a cenu těchto přeprav v souladu se smlouvou (přílohou č.2) vyúčtoval fakturami uvedenými v žalobě v celkové výši 528.033,- Kč, žalovaný však faktury žalobce neuhradil.

Podle § 610 obch.zák. se smlouvou o přepravě věci zavazuje dopravce odesílateli, že přepraví věc (zásilku) z určitého místa (místo odeslání) do jiného místa (místo určení) a odesílatel se zavazuje zaplatit mu úplatu (přepravné).

Podle § 625 odst. 1 obch. zák. přísluší dopravci smluvená úplata, nebo, nebyla –li smluvena, úplata obvyklá v době uzavření smlouvy s přihlédnutím k obsahu závazku dopravce. Podle § 625 odst. 2 obch. zák. dopravci vzniká nárok na přepravné po provedení přepravy do místa určení, nestanoví – li smlouva za rozhodnou jinou dobu.

V tomto případě podle uvedených ustanovení vznikla žalovanému povinnost částku specifikovanou v žalobě žalobci za provedené přepravy zaplatit, a to včetně zákonného úroku z prodlení z fakturovaných částek ode dne následujícího po jejich splatnosti do zaplacení, na nějž vzniklo žalobci v důsledku prokázaného prodlení žalovaného právo podle § 369 odst. 1 obch.zák. Existence uvedené pohledávky žalobce za žalovaným vyplývá ostatně i ze skutečnosti, že se žalovaný jednostranně snažil o zápočet své vlastní tvrzené pohledávky za žalobcem proti předmětné pohledávce žalobce – započítat lze přitom jen pohledávku existující. To samé platí o žalovaným vznesené kompenzační námitce – taková obrana v řízení opět předpokládá existující pohledávku žalobce. Pokud pak žalovaný namítal, že má vlastní pohledávku za žalobcem z titulu náhrady škody či bezdůvodného obohacení, přičemž uvedený nárok měl vzniknout v důsledku žalovaným tvrzené nadhodnocené fakturace žalobce v období leden 2010 až srpen 2011, soud je toho názoru, že ani znaleckým posudkem Ing. Vlasáka nebylo nesprávné účtování ceny přeprav provedených žalobcem prokázáno a i kdyby k tomu skutečně došlo, je třeba zdůraznit, že ve smyslu ust. § 629 obch. zák. ve spojení s prováděcími předpisy, tedy zde konkrétně s ust. § 73 odst. 1 až 5 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 133/1964 Sb. o silničním přepravním řádu, která byla rovněž jako obchodní zákoník účinná do 31.12.2013 a která se na uvedený případ ještě vztahuje, měl žalovaný (podle něj vadně) provedení přeprav a údajně nesprávné účtování přepravného písemně reklamovat do 6 měsíců ode dne vzniku přepravních smluv, resp. od události zakládající právo v ostatních případech, tj. nejpozději v dubnu 2012, žalovaný však žádnou z předmětných přeprav nereklamoval. Obrana žalovaného spočívající v tvrzení, že má za žalobcem vlastní pohledávku ve výši 1,341.718,- Kč, tedy není důvodná, nárok žalobce na zaplacení ceny přepravy ve výši 528.033,- Kč zápočtem ani jiným způsobem nezanikl. Soud proto žalobě o zaplacení uvedené částky s příslušenstvím vyhověl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř., přiznal tedy žalobci jejich náhradu v celkové výši 130.169,60 Kč. Tato částka zahrnuje soudní poplatek ve výši 26.400,-

Kč, dále odměnu advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 8 úkonů právní služby po 10.420,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva ze dne 6.2.2013, sepis žaloby, podání ze dne 15.9.2014 a ze dne 30.3.2015, účast na jednání dne 25.11.2014, 17.4.2015 a 5.6.2015), dále 8 režijních paušálů po 300,- Kč podle téže vyhlášky Kč a 21% DPH z nákladů právního zastoupení ve výši 18.009,60 Kč (oproti návrhu žalobce soud neuznal jako účelně vynaložené náklady odměnu za doplňující podání ze dne 26.3.2013, neboť tvrzení zde uvedená měla být obsažena již v podané žalobě). Dále soud rozhodl podle § 9 odst. 4 a 6 z.č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích o povinnosti žalobce zaplatit České republice soudní poplatek za podání žaloby ve výši 26.400,- Kč. Uvedenou částku je třeba uhradit na účet Městského soudu v Praze č. 19-2928021/0710, VS 3922002013 ve lhůtě uvedené ve výroku III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů od jeho doručení, a to Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelný rozsudek, může oprávněný podat návrh na exekuci.

V Praze dne 5. června 2015

JUDr. Jitka Kitličková v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Ivana Zahoráková